

[Finansministeren.]

ditudvidelse, medmindre særlige forhold taler derfor. Det vil da sige, at den faktor, der mere end noget andet kommer til at bestemme, om vi har en rigelig eller en stram kredit, bliver udenrigshandelen. Har vi betalingsbalanceunderskud, må dette underskuds finansiering betyde, at pengemængden formindskes, at kreditten strammes, således som det altid tidligere er sket i vor historie. Har vi overskud på betalingsbalancen, vil dette automatisk føre til rigeligere kreditforsyning, som vi så også har råd til. Det vil da være det princip, regeringen i den følgende tid må følge, og det må naturligvis betyde, at staten må sælge meget betydelige beløb i boligobligationer, fordi vi ellers ville komme til gennem statsfinansiering kunstigt at gennemføre en meget stor kreditudvidelse, fordi vi låner så store beløb ud til boligbyggeriet. Det er derfor, man nu er kommet i gang med den emission af boligobligationer, som er en naturlig konsekvens af boligstøttelovgivningen, hvorfor der også er givet bemyndigelse til den i boligstøttelovens § 1.

Jeg skal så vende mig til nogle af de mere specielle betragtninger, der er fremdraget. Det ærede medlem hr. H. C. Hansen spurgte, om vi ville sabotere den lovgivning, vi her selv fremsatte. Det skulle vel være overflødig at sige, at det vil vi naturligvis ikke.

Når det ærede medlem dernæst spurgte mig, om det var rimeligt allerede nu at inddrage de militære anlægsudgifter, og om de ikke kunne udskydes til den næste lov, vil jeg dertil sige, at det kan de ikke efter de forhandlinger, vi har ført med den amerikanske regerings økonomiske repræsentation her i landet. Jeg har tidligere på en forespørgsel under finanslovdebatten redegjort for dette, og jeg skal her gøre et par bemærkninger også til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, som anførte nogle betragtninger om dette synspunkt.

Forholdet er det, at siden Marshallplanen i sin tid blev sat i værk, er der sket en forandring i den amerikanske regerings politik med hensyn til de kriterier, hvorefter man fordeler den økonomiske hjælp, man har ydet til europæiske lande; således har man ved fordeling af indeværende Marshallårs tildelinger taget hensyn til de pågældende landes indsats i Vesteuropas militære genopbygning. Jeg kan være enig med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i, at det ikke er en glædelig udvikling, at der i så høj grad i denne økonomiske politik tages hensyn til militære formål. Det er imidlertid en kendsgerning, at hvis vi vil

have andel i de pågældende tildelinger, må vi, uanset hvilke synspunkter vi måtte have, indrette os på de vilkår, hvorunder sådanne tildelinger kan fås. Jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard ikke drager den slutning af sine betragtninger, at han mener, at vi skal sige nej til den økonomiske støtte fra De Forenede Stater, selvom den ydes under de betingelser, hvorunder den nu er at få. Jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard her fra talerstolen vil modsige mig, hvis han har en anden opfattelse end den, jeg her formoder.

I denne forbindelse skal jeg da fremhæve, som jeg iøvrigt tidligere har svaret på et spørgsmål her i tinget, at det har været en betingelse for at få en overenskomst med De Forenede Staters regering om denne udlodning af Marshallkroner, at en del deraf anvendtes til formål, der indirekte eller direkte tjente til forsvarets opbygning her eller i andre lande. Dette er også grunden til, at der i lovforslaget om midler til industrielle formål er indsat den bestemmelse, som blev nævnt, jeg tror af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at der skulle tages særlige hensyn til sådanne industrivirksomheder, hvis produktion kunne tjene forsvarsformål af den ene eller den anden art. Det udelukker ikke, og det er udtrykt præcist under forhandlingerne med de amerikanske repræsentanter, at de pågældende virksomheders produktion naturligvis også kan anvendes til civile formål.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen fremførte visse specielle betragtninger vedrørende lovforslaget om udlån til industrien og mente f. eks., at man skulle slå dette sammen med eksportkreditten. Jeg går ud fra, at handelsministeren, når det pågældende lovforslag kommer til behandling, vil sige noget om disse spørgsmål.

Derimod vil jeg, da der ikke er noget forslag fra fiskeriministeren, gøre et par bemærkninger om det, der blev sagt i anledning af, at der ikke denne gang foreslås midler stillet til rådighed for fiskeriet. Det er naturligvis ikke, fordi fiskeriet er glemt, men der er på tre andre måder i øjeblikket midler til rådighed, som kommer fiskeriet til gode. For det første er der endnu ca. 5 mill. kr. eller halvdelen tilbage af det beløb på 10 mill. kr., der blev stillet til rådighed sidste gang, man forhandlede om en tilsvarende lovgivning. Dette står altså til rådighed for fiskeriet fremover. Men dernæst er der efter forhandlingerne mellem fiskeriministeriet og finansministeriet fornylig truffet den ordning, at fiskeribanken